

Kolding Folkeblad.

Udgivet af M. Berg. Ansvarlig Redaktør Enevold Sørensen. Trykt i „Kolding Folkeblad's Bogtrykkeri.

Udgaaer hver Nogenog og kostet 2 Kr. Gørdingsløst (med Tillegg af Postgænge for udenlands Abonnenter), 87 Øre månedlig. Bestilles paa alle Postkontorer og Brevsamlingstæder samt paa Høiholds Kontor. Bekjendtgjørelser indrykkes for 10 Øre pr. Linje. Hæftninger 25 Øre.

Nr. 176.

Tirsdag den 1. August 1899.

28. Aarg.

Billedhugger Niels H. Jacobsen fra Vejen. En ung dansk Kunstner, der har skabt sig et Navn i Udlandet, er i denne Tid paa Besøg i sit Fædreland. Det er Billedhugger N. H. Jacobsen, Søn af Gaardejer J. i Vejen og Broder til Forfatteren af flere Fortællinger i jysk Mundart J. Jacobsen.

I det sidste Hæfte af „Hver 8. Dag“ har Hr. Emil Fog skrevet en Artikel om Kunstneren, som vi tillade os at gjengive. Hr. Fog skriver:

„Billedhuggeren Niels Hansen Jacobsen er født ved Vejen Station i Jylland 1861. Han er af Bondeslægt, Faderen er Gaardmand. Først 21 Aar gammel lykkedes det ham at komme til Kjøbenhavn, hvor han frekventerede Falkenstjernes Højskole og om Aftenen tog Undervisning i Tegning for at erhverve Adgang til Akademiet. Dette lykkedes ham ogsaa, og i 1885 kunde han udstille „Lokes Straf“, der blev belønnet med Aarsmedaillen. Derefter er det især „Thor, der løfter Midgaardsormen“, som vækker Interesse for den unge Kunstner. Han forlader Danmark 1892, gennemrejser Tyskland og Italien og slaar sig endelig ned i Paris.

Billedhugger Niels H. Jacobsen fra Vejen. En ung dansk Kunstner, der har skabt sig et Navn i Udlandet, er i denne Tid paa Besøg i sit Fædreland. Det er Billedhugger N. H. Jacobsen, Søn af Gaardejer J. i Vejen og Broder til Forfatteren af flere Fortællinger i jysk Mundart J. Jacobsen.

I det sidste Hæfte af „Hver 8. Dag“ har Hr. **Emil Fog** skrevet en Artikel om Kunstneren, som vi tillade os at gjengive. Hr. Fog skriver:

„Billedhuggeren Niels Hansen Jacobsen er født ved Vejen Station i Jylland 1861. Han er af Bondeslægt, Faderen er Gaardmand. Først 21 Aar gammel lykkedes det ham at komme til Kjøbenhavn, hvor han frekventerede **Falkenstjernes Højskole** og om Aftenen tog Undervisning i Tegning for at erhverve Adgang til Akademiet. Dette lykkedes ham ogsaa, og i 1885 kunde han udstille „Lokes Straf“, der blev belønnet med Aarsmedaillen. Derefter er det især „Thor, der løfter Midgaardsormen“, som vækker Interesse for den unge Kunstner. Han forlader Danmark 1892, gennemrejser Tyskland og Italien og slaar sig endelig ned i Paris.

Ludolf Emil Fog (1873-1925) - journalist, bibliotekar og redaktionssekretær.

Dr. phil. på afhandling om figurerne i fransk komedie.

Påvirkede udformningen af biblioteksloven af 1920.

Far til Mogens Ludolf Fog (1904-1990) - professor, rektor, modstandsmand og minister.

„Hver 14. Dag“ ændredes i 1896 til et ugeblad „Hver 8. Dag - Illustreret Ugeskrift“.

Frederik Ferdinand Falkestjerne (1854-1896) oprettede folkehøjskole i København 1882.

Idéen var en højskole for arbejdere, men eleverne kom fra landet.

1887 valgt til folketingsmand i Vejle og i 1896 blev han sognepræst i Hornslet.

Oplysninger fra Wikipedia og andre leksika.

Her synes hans Talent ret at faa Vinger; han udstiller til Stadighed paa Salonen, hvor han bliver „Associé“ i 1893 paa Statuen „Døden og Moderen“, hvis Motiv er taget fra H. C. Andersens Eventyr. Allerede her skimtedes et Brud med den naturalistiske Kunstopfattelse, men det er først i „Troll, der vejrer Menneskeljød“, at Brudet træder aabenlyst frem. Nu følger en Række af Arbejder, der kuld-kaste al gængs Opfattelse af Skulpturens Begrænsning. Hans „Skyggen“, sær, forvreden og uhyggelig som en Hoffmanns Fantasi, er sikkert et af den impressionistiske Kunsts Førsteværker. Endelig begynder Kunstneren med „Friheden i Slutningen af Aarhundredet“ den Række Arbejder, hvortil selve hans Tids store Spørgsmaal og Rørelser inspirerer ham. Som andet Led af Rækken udstiller han i Aar „Militarismen“, ubetinget Salonens mest omstridte Arbejde. De aktuelle Forhold i Frankrig har selvfølgelig bidraget meget til den Sensation, som dette Arbejde har vakt. Kunstneren selv har ikke villet „agitere“ med sit Værk, der er paabegyndt lang Tid før „Affæren“ blev til. Men helt bortset fra de politiske Begivenheder maatte Statuen tiltvinge sig alles Opmærksomhed.

Et Fotografi af Statuen giver et Begreb om Kunstnerens Tanke og Syn. Det er vore Dages lidet individuelle Militarismes Symbol. Man ser den mægtige Skikkelse staaende paa Dynger af Kranier og seende ud for sig med en Rovfugls selv-sikre magtbevidste Blik. Der er i Linjerne en vis kold og storslaaet Foragt, der betager. Bag ved Figurens paradoksale Former aner man stadig det menneskelige Legeme. Det er den maalbevidste menneskelige Brutalitet, der her har faaet sit storslaaede Udtryk.

Kunstneren er fornylig vendt hjem til Danmark efter 7 Aars Fravær. Han rejste ud som den af vore Billedhuggere, der gav de rigeste Løfter. Han vender hjem efter i Udlandet at have tiltvunget sig — ene og alene i Kraft af sit Talent — Publikums udelte Interesse. Nogle har karrikeret og udlet hans Kunst, andre har givet hans Arbejder Titlen Mester-værker, alle har talt om ham. Og uanfægtet af Kritik, af Ros som af Dadel, gaar Kunstneren sine egne, sære Veje frem mod det Maal, hans ærlige, kunstneriske Trang har sat ham.“

Her synes hans Talent ret at faa Vinger; han udstiller til Stadighed paa Salonen, hvor han bliver „Associé“ i 1893 paa Statuen „Døden og Moderen“, hvis Motiv er taget fra H. C. Andersens Eventyr. Allerede her skimtedes et Brud med den naturalistiske Kunstopfattelse, men det er først i „Troll, der vejrer Menneskeljød“, at Brudet træder aabenlyst frem. Nu følger en Række af Arbejder, der kuld-kaste al gængs Opfattelse af Skulpturens Begrænsning. Hans „Skyggen“, sær, forvreden og uhyggelig som en Hoffmanns Fantasi, er sikkert et af den impressionistiske Kunsts Førsteværker. Endelig begynder Kunstneren med „Friheden i Slutningen af Aarhundredet“ den Række Arbejder, hvortil selve hans Tids stor Spørgsmaal og Rørelser inspirerer ham. Som andet Led af Rækken udstiller han i Aar „Militarismen“, ubetinget Salonens mest omstridte Arbejde. De aktuelle Forhold i Frankrig har selvfølgelig bidraget meget til den Sensation, som dette Arbejde har vakt. Kunstneren selv har ikke villet „agitere“ med sit Værk, der er paabegyndt lang Tid før „Affæren“ blev til. Men helt bortset fra de politiske Begivenheder maatte Statuen tiltvinge sig alles Opmærksomhed.

Et Fotografi af Statuen giver et Begreb om Kunstnerens Tanke og Syn. Det er vore Dages lidet individuelle Militarismes Symbol. Man ser den mægtige Skikkelse staaende paa Dynger af Kranier og seende ud for sig med en Rovfugls selv-sikre magtbevidste Blik. Der er i Linjerne en vis kold og storslaaet Foragt, der betager. Bag ved Figurens paradoksale Former aner man stadig det menneskelige Legeme. Det er den maalbevidste menneskelige Brutalitet, der her har faaet sit storslaaede Udtryk.

Kunstneren er fornylig vendt hjem til Danmark efter 7 Aars Fravær. Han rejste ud som den af vore Billedhuggere, der gav de rigeste Løfter. Han vender hjem efter i Udlandet at have tiltvunget sig — ene og alene i Kraft af sit Talent — Publikums udelte Interesse. Nogle har karrikeret og udlet hans Kunst, andre har givet hans Arbejder Titlen Mester-værker, alle har talt om ham. Og uanfægtet af Kritik, af Ros som af Dadel, gaar Kunstneren sine egne, sære Veje frem mod det Maal, hans ærlige, kunstneriske Trang har sat ham.“